

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 725/05
14.03.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Рашића, председника већа, др Глигорија Спасојевића, мр Сретка Јанковића, Јанка Лазаревића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Милом Ристић, записничарем, у кривичном предмету оптуженог **АА**, због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 53. став 2. Кривичног закона Републике Србије, у вези члана 9. став 3. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Ужицу и браниоца оптуженог, адвоката АБ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Ужицу К.5/05 од 02.03.2005. године, у седници већа одржаној, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у присуству оптуженог АА и његовог браниоца, адв. АБ, дана 14.03.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВАЊЕМ жалбе браниоца оптуженог АА, у погледу одлуке о казни, а по службеној дужности у погледу правне оцене дела, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Окружног суда у Ужицу К.5/05 од 02.03.2005. године, тако што Врховни суд Србије, радње оптуженог АА, описане у изреци првостепене пресуде квалификује као кривично дело тешке телесне повреде из члана 121. став 2. Кривичног законика, у вези члана 19. став 3. Кривичног законика, за које га применом члана 56. и 57. Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 8-осам месеци, уз урачунавање временаведеног у притвору од 12.05.2002. године до 18.07.2002. године, док се жалбе браниоца оптуженог у осталом делу и Окружног јавног тужиоца у Београду **ОДБИЈАЈУ**, као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом, оптужени АА, оглашен је кривим, због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 53. став 2. КЗ РС, у вези члана 9. став 3. КЗ СРЈ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју му се има урачунати и времеведено у притвору од 12.05.2002. године до 18.07.2002. године. Од оптуженог се одузима један кухињски нож са сечивом дужине 13цм као предмет употребљеног за извршење кривичног дела.

Обавезује се оптужени да суду плати 3.000,00 динара на име паушалног износа и друге трошкове кривичног поступка о чијој ће се висини посебним решењем одлучити, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Оштећени се упућује на парницу за остваривање имовинско-правног захтева.

Против те пресуде, жалбу су изјавили:

-Окружни јавни тужилац у Ужицу, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд побијану

пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку или исту преиначи у погледу одлуке о казни;

-бранилац оптуженог, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или пак, исту преиначи у смислу жалбених навода.

У својој жалби бранилац је захтевао да оптужени и његов бранилац буду обавештени о седници већа.

Републички јавни тужилац, својим поднеском Ктж.866/05 од 12.05.2005. године, предложио је да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца и првостепена пресуда укине или пак преиначи у погледу одлуке о казни, тако што ће оптуженом АА, изрећи строжију казну, а да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована.

Врховни суд је одржао седницу већа, у смислу члана 375. ЗКП, у присуству оптуженог АА и његовог браниоца, адв. АБ, на којој је размотрио све списе предмета, па је по оцени жалбених навода, као и предлога Републичког јавног тужиоца, датог у напред наведеном писменом поднеску, нашао:

Побијана пресуда, не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени суд, пази по службеној дужности (члан 380. ЗКП).

Супротно жалбеним наводима Окружног јавног тужиоца у Ужицу, из описа радњи наведених у изреци побијане пресуде произилазе сва битна обележја бића кривичног дела тешке телесне повреде из члана 53. став 2. КЗ РС, у вези члана 9. став 3. КЗ СРЈ, за које је оптужени побијаном пресудом оглашен кривим.

О свим одлучним чињеницама дати су довољни, јасни и правилни разлози који не садрже противречности, одбрана оптуженог је детаљно цењена, како појединачно, тако и у односу на остале изведене доказе. Стога се жалбама Окружног јавног тужиоца и браниоца оптуженог, да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, оцењују неоснованим.

Неосновано се жалбом браниоца оптуженог побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка и у вези са тим се овом жалбом указује да је изрека првостепене пресуде противречна разлозима.

Противно наводима у жалби браниоца оптуженог, пресуда је јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује како је оптужени извршио предметно кривично дело и које је све радње предузео ради извршења истог, а из наведених доказа се види који докази потврђују одлучне чињенице о извршењу кривичног дела и како је првостепени суд ценио изведене доказе.

Поступајући на описан начин, првостепени суд није учинио битне повреде одредаба кривичног поступка како се то неосновано тврди у жалбама ОЈТ и браниоца оптуженог.

Побијајући утврђено чињенично стање, жалбом Окружног јавног тужиоца и браниоца оптуженог се побија правилност и оцена изведених доказа и то у жалби ОЈТ се наводи да оптужени није поступао у нужној одбрани то јест, да нема битног елемента истовремености противправног напада од стране оштећеног у односу на оптуженог, а самим тим ни прекорачење нужне одбране, а жалбом браниоца оптуженог да је првостепени суд погрешно поклатио веру исказу оштећеног и сведока СС и СС1, а да је требало поклонити веру одбрани оптуженог.

Неосновано се жалбама ОЈТ и браниоца оптуженог побија утврђено чињенично стање. На основу изведених

доказа и одбране оптуженог које је првостепени суд свестрано и правилно оценио поуздано се утврђују све оне чињенице које су битне за доношење одлуке у овој кривично-правној ствари. У побијаној пресуди је наведено образложење, које прихвата и овај суд тако да се жалбеним наводима не доводи у сумњу закључак првостепеног суда да је оштећени задао ударац оптуженом у пределу лица (код оптуженог нађено постојање благог отока на лицу у пределу доње вилице, који је могао настати по оцени вештака ударцем песнице), те да је оптужени након тако задобијеног ударца потегео нож и њиме нанео повреду оштећеном.

Правилно је првостепени суд закључио да је оптужени критичном приликом поступао у нужној одбрани, дакле, да је оштећеног два пута ударио ножем, јер је од себе отклањао истовремени противправни напад, те да је прекорачио границу нужне одбране, јер је оптужени имао и други начин да се евентуално заштити од оштећеног, а не употребом ножа, те тако није постојала сразмера између напада и одбране, па је самим тим оштећеном нанео тешку телесну повреду прекорачивши границе нужне одбране, свестан да тиме угрожава живот оштећеног.

Иначе, жалбама ОЈТ и браниоца оптуженог се не истичу такве чињенице и докази који нису били предмет разматрања у првостепеном поступку, а који би могли утврђене чињенице и околности довести у сумњу, а које је првостепени суд имао у виду и по налажењу Врховног суда, правилно оценио.

Стога је по оцени Врховног суда, чињенично стање правилно и потпуно утврђено и на такво утврђено чињенично стање правилно је радње оптуженог правно квалификовао првостепени суд као кривично дело тешке телесне повреде у прекорачењу нужне одбране, при том дајући за то детаљне разлоге, те се супротни жалбени наводи ОЈТ да се ради о кривичном делу убиства у покушају оцењују као неосновани.

Из списка предмета и побијане пресуде произилази да је оптужени кривично дело извршио 12. маја 2002. године, када је важио КЗ РС и да је првостепени суд сходно томе, радње оптуженог квалификовао као кривично дело тешке телесне повреде из члана 53. став 2. КЗ РС у вези члана 9. став 3. КЗ СРЈ, за које је прописана казна затвора од једне до 10 година.

Одредбом члана 5. став 2. Кривичног законика, који је ступио на снагу 01.01.2006. године, прописано је да се примењују закон најблажи за учиниоца, ако је после извршења кривичног дела измењен закон, једном или више пута.

Како је одредбом члана 121. став 2. Кривичног законика, прописано да ће се извршилац за наведено кривично дело казнити затвором од једне до осам година, то је по оцени Врховног суда, наведена одредба блажа за оптуженог. Стога је сходно одредби члана 5. став 2. КЗ, ваљало поводом жалбе, а по службеној дужности, првостепену пресуду преиначити, у погледу примене кривичног закона и радње оптуженог квалификовати као кривично дело из члана 121. став 2. КЗ у вези члана 19. став 3. КЗ.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а по жалбама ОЈТ и браниоца оптуженог, Врховни суд је нашао да је првостепени суд правилно утврдио све околности од значаја за одлуку о казни, а које су наведене у побијаној пресуди.

Међутим, због мање запрећене казне за кривично дело из члана 121. став 2. КЗ, а имајући у виду и наводе браниоца оптуженог, да олакшавајућим околностима није дат одговарајући значај, то је по оцени Врховног суда, изречена казна већа него што је нужно и оправдано са становишта сврхе кажњавања. Стога је Врховни суд, дајући утврђеним околностима онај значај који у случају оптуженог заслужују оптуженом применом члана 56. и 57. КЗ осудио на казну затвора у трајању од осам месеци, уз урачунавање времена проведеног у притвору (члан 63. КЗ), која је сразмерна кривици оптуженог, те да ће се њоме постићи сврха кривичне санкције из члана 4. КЗ и сврха кажњавања прописана чланом 42. КЗ.

Врховни суд је стога жалбене наводе ОЈТ о изрицању строжије казне оптуженом, оценио као неосноване, поготову што се у тој жалби не наводи ни једна конкретно отежавајућа околност која би оправдала такав предлог.

Са изнетих разлога, а на основу члана 388. у вези члана 391. ЗКП, Врховни суд је одлучио, као у изреци пресуде.

Записничар, Председника већа

судија,

Мила Ристић, с.р. Слободан Рашић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ан